

BEARDFISH

SLEEPING IN TRAFFIC PART 2

CD • SVERIGE • 2008 • INSIDE OUT
www.beardfish.argh.se

HENRIK FJØRTOFT

Bare ett år etter debuten **Sleeping In Traffic: Part One** lever Beardfish opp til forventningene og leverer andre del i dette spennende konseptet. Svenskene forteller historien om en dag i en manns liv, fra soloppgang til solnedgang (Part One) og deretter fra solnedgang til soloppgang igjen (Part Two). De to skivene gir sammen en imponerende innføring i svensk progressiv rock, og hvordan bandet har festet sitt sound og sin struktur til 70-tallet. Samtidig representerer Beardfish noe spennende og moderne i progressiv sammenheng.

Del to av denne historien overgår i mine øyne debuten med klar margin. Låtene sitter bedre, produksjonen er om mulig enda fetere og bandet tilbyr mange spennende arrangementer og strukturer. **Sleeping In Traffic: Part Two** gir oss rocka riff blandet med myke keyboards, knalltøffe basslinjer, dampende rytmer og glimrende vokal. Selve låtene kan nesten minne litt om Frank Zappa kombinert med en liten dose King Crimson. Selv om handlingen foregår i den mørke natten er denne skiva faktisk lystigere og mer humoristisk enn Part One. Skiva er samtidig så variert at man både har fått plass til den episke tittellåten «Sleeping In Traffic», den rytmiske instrumentalen «The Hunter», en mer upbeat «Into The Night», og albumets mørke innslag i form av «The Downward Spiral/Chimay». Skiva avslutter naturlig nok med «Sunrise Again», som repeterer introen og tar og med inn i soloppgangen for siste gang.

Det er utrolig morsomt å høre på Beardfish, i tillegg til at bandet faktisk låter veldig bra på dette albumet. Ei slik skive krever noen runder i spilleren før den sitter skikkelig, men når du har gitt den sjansen leverer den!

BRIGHTEYE BRISON

BELIEVERS & DECEIVERS

CD • SVERIGE • 2008 • PROGRESS REC
www.brighteyebriison.com

HENRIK FJØRTOFT

Fra 1996 til 2000 var den svenske musikeren Linus Kåse (keyboards, vokal og saksofon) student ved Royal College of Music i Stockholm, et sted hvor han fikk utvikle sine musikalske ferdigheter samtidig som han fikk et uforglemmelig møte med progressive legender som ELP, Genesis, Gentle Giant og Yes. I løpet av studietiden kom han i kontakt med bassist Kristofer Eng, som også hadde falt for blant annet Yes. Bandet ble først dannet i form av en trio, med Linus' bror Daniel (erstattet av Erik Hammarström før denne skiva) bak trommene, men etter hvert hentet de inn både Johan Öjen på gitar og Per Hallmann på keyboards/vokal. I dag er bandet ute med sin tredje utgivelse **Believers & Deceivers** (deres forrige album **Stories** ble anmeldt i Tarkus #37), og igjen viser de nok en gang til et band som har modnet og utviklet seg et godt steg i riktig retning.

Progress Records var tidlig ute med å hente Brighteye Brison inn i stallen, et skifte som gjorde det mulig for bandet å få et skikkelig produsert album. **Believers & Deceivers** lyder som hentet ut fra 70-tallet, og har flere referanser til bandene i innledningen. Skiva er uten tvil bandets mest progressive hittil, noe låtene «The Harvest» (20 min) og «The Grand Event» (34 min) er perfekte eksempler på. Svenskene briljerer med sterke melodier, spennende låtstrukturer og flotte vokalharmonier, og benytter et spennende utvalg av instrumenter som blant annet inkluderer mandolin, saksofon, pipeorgel, mello-tron og theremin i tillegg til de klassiske instrumentene. Albumet vil garantert appellere til fans av 70-tallets symfoniske progrock, samt nyere svensk prog som The Flower Kings, Galleon, Brother Ape og Beardfish.

BARCLAY JAMES HARVEST

AFTER THE DAY

2CD • UK • 2008 • POLYDOR
www.bjharvest.co.uk

SVEN ERIKSEN

Denne dobbelt-CD'en med undertittelen «The Radio Broadcasts 1974-76» består, som man vil kunne gjette, av innspillinger i hovedsak gjort for BBC. Disc 1 består av en enkelt konsert fra juni 1974 og har naturlig nok omtrent det samme repertoaret og de samme arrangementene som albumet **Live** spilt inn noen få dager senere. Hovedforskjellen er at disse innspillingerne har atskillig mindre «live»-feeling, og hele konserten får et mer sterilt studiopreg.

Fem av kuttene på CD 1 (alle fra **Everyone Is Everybody Else**) finner vi igjen på CD 2 innspilt kun en og en halv måned senere. Disse opptakene er gjort i BBCs studio og tilfører per lite til originalversjonene. To kutt fra januar '76 («Sweet Jesus» og «Hymn For The Children») innspilt for TV-programmet «The Old Grey Whistle Test» er strengt tatt bare så der spennende, og avslutningsvis får vi fire kutt fra oktober 1976, spilt inn i Liverpool Empire under turneen for å promotere det da ferske albumet **Octoberon**. Det var på denne tiden John Lees syntes det var utrolig gøy med overstyrt gitar, og dette ruinerer da også mye av moroa.

After The Day har såpass lite å vise for seg som vi ikke allerede finner på andre utgivelser, så konklusjonen må bli at denne dobbelt CD'en nok blir mest for komplettister.

CASHMERE

CASH-ROMANTIC-MUSIC-MACHINE

CD • POLEN • 2007 • ROADKILL MUSIC
www.cashmere.art.pl

TROND GJELLUM

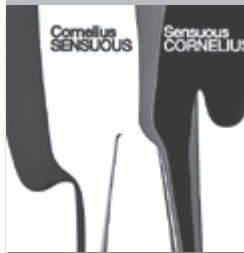
I en verden full av band, skal det litt til å påkalle seg oppmerksomhet. Dette kan gjøres på mange måter, og inntrykket er vel at mye som ikke har med musikk å gjøre er vel så viktig som musikken for å få de nødvendige sekundene i rampelyset. Polske Cashmere velger å la musikken tale for seg, og det gjør de ikke dumt i. Bandet spiller en ganske så moderne og smått eksperimentell rock som, selv om den ikke er uten lyter, så definitivt vitner om musikere som kan faget og klarer å vise det uten å overdrive det ene eller det andre.

Generelt er dette spenstige låter med mange finurlige detaljer. Det er poppete, men likevel hele tiden søkende og egentlig ganske vanskelig å plassere, og det er ment som en kompliment. De tør å gjøre mye forskjellig, men uten at det blir kaotisk og fragmentert, og eksperimenteringen kommer for det meste godt ut. Skal jeg driste meg til å komme med noen referanser til Cashmeres musikk, tar jeg meg i å tenke på at dette er musikk som slekter på «indierock», sprø pop litt i grenda til 10CC, Split Enz, en dose Cardiacs på tregere tempo samt noen ambiente utflukter. Fiolin-bruken kan tidvis for øvrig minne litt om Kansas.

Dissonante klanger og skjev rytmikk introduserer også elementer av samtidsmusikk som beriker uttrykket, og instrumenter som fiolin og ekstra perkusjon supplerer de mer tradisjonelle instrumentene. Dette er ikke grensesprengende musikk, men det er jo ikke alltid nødvendig så lenge det gjøres bra, og i alt må dette sies å være et meget trivelig be-kjentskap.

CORNELIUS

SENSUOUS

CD • JAPAN • 2007 • WARNER JAPAN
TROND GJELLUM

Japanske Cornelius (født med det noget mer japansk-klingende navnet Keigo Oyamada), hentet pseudonymet sitt fra karakteren Cornelius i filmen apeplaneten, og tilhører den nye generasjonen med sjangeroverskridende musikere som med sin progressive tankegang og holdning til bruk av moderne teknologi, bringer musikken et langt skritt framover uten likevel å miste «tradisjonen» og fortiden av syne.

Sensuous er hans hittil nyeste album, og burde ofres oppmerksomhet fra alle som vil være proggere på orntli'. Med unntak av litt hjelp vokal (deriblant Erlend Øye fra Kings Of Convenience) gjør han alt selv. Albumet har alle de klassiske kjennmerkene Cornelius' musikk alltid har hatt: dissonante elementer sammen med nydelige melodier, tradisjonelle rockem-instrumenter opp mot moderne teknologi, lyder og hint til samtidsmusikk, pop-musikk og psykedelia. Uttrykket spenner fra der behagelig atmosfærisk, til det harde og oppstykkede og søkende. Cornelius har alltid hatt et godt øre for vakre melodilinj, noe som åpningslåta med sin 12 strengs gitar i hop med cut'n'paste sampling og preparering er et godt eksempel på.

Cornelius sterkeste kort gjennom hele skiva er hans evne til å få så mange forskjellige elementer til å låte som et unisont hele. Men med grunnlag i gode melodier, kan han tillate seg å leke med lyd og strukturer som er en god progger verdig uten at det låter kaotisk og påtatt eksperimentelt. Noen ganger er det bare vakkert og skjort, andre ganger intrikat og krevende, men det lander alltid med begge bena på jorda. Låtene er ofte bygget opp rundt få linjer og fragmenter, men disse manipuleres på mange